

at Kunstens Værdighed ikke ved Theatret kan hævedes med mindre end det nuværende Tilflugt; og saa vilde jeg være traadt frem her og have sagt: Saa Meget er det Nødvendige; viser Eder ikke karrige; giv Beløbet uden Hænders Bridning, smukt og sans phrase, og lad saa den megen Tale om Theatret være forbi til evig Tid (Bravo fra Tilhørepradsen).

Formanden: Jeg maa gjøre de ærede Herrer paa Tilhørepradsen opmærksomme paa, at der ikke kan taales nogen Meningstilfjendigelise derfra.

Brig: Det ærede Medlem, der sidst talte, bebrejdede Theatercommissionen, at den ikke havde havt Mod. Jeg skal villig indrømme, at det ærede Medlem har viist et saare stort Mod, et Mod til at fremkomme med Paa-stande uden Skygge af Bevits, et Mod til at udtale Sætninger, hvis Sandhed han ikke godtgjorde. Han udtalte saaledes den Sætning, at man for 30,000 Rd. vilde kunne faae en meget god Comedie her i Kjøbenhavn; man skulde altsaa kun afflasse Balletten og Operaen, saa kunde man komme ud af det. Commissionen har taget dette Spørgsmaal under Overveielse; den har i den Henseende raadført sig med sagkyndige Mænd, og den er kommen til det Resultat, at der ikke vilde kunne spares Synderligt ved at afflasse disse to Kunstarter. Hvorledes det nu altsaa kan rime sig dermed, at man for 30,000 Rd. kan faae det complet, som man nu ikke efter Commissionens Forslag kan faae for 50,000 Rd., det indseer jeg ikke. Det ærede Medlem gjorde ikke Thinget den Væge at søge at begrunde sin Mening, han satte det hen; jeg troer dog ikke, at han er en saa stor Autoritet i den Slags Sager, at, naar han kun siger det, saa maa det staae. Det ærede Medlem begyndte med at paavise, at Lønningerne efter Commissionens Forslag vare lavere, forsøgte at gjendrive, hvad der tidligere i den Henseende var sagt, og paastod, at tidligere, for 40 Mar siden, kunde Skuespillerne faae 4, ja endog 5,000 Rd. i Gage. Hvorledes beviste han nu dette? Ganske i Almindelighed ved at henvise til, at de kunde faae

Gratualer, Beneficestøtninger og Sommerforestillinger; hvilke sidste jo for Diebliffet, saavidt jeg veed, slet ikke ere forhindrede; men at paavise i det Enkelte, hvorledes det stod sig med det Hele, forsøgte han ikke, og dermed troer jeg altsaa ogsaa, at hans Paa-stand i den Henseende falder til Jorden. Han gjorde et eneste Forsøg, men det faldt grumme uheldigt ud. Han sagde: En Mand spiller første Gifter i Smaa stykker og anden Gifter i de store Stykker; denne Mand dør, og man vil nu have en saadan, der kan træde ind i hans Sted, fra et andet Theater, og man byder ham 1,600 Rd. Vedkommende siger: Jeg har 2,000 Rd. og en Beneficestøtning og kan altsaa ikke tage derimod. Her glemmer imidlertid det ærede Medlem, at man foruden de 1,600 Rd. byder ham feu, som det ærede Medlem selv indrømmer idetmindste beløber sig til 3 à 400 Rd., efter min Mening til meget Mere. Her ere vi altsaa oppe mindst ved de 2,000 Rd., hvortil kommer Livrenten, og det er altsaa noget Mere. Jeg indseer ikke, hvorledes Hensynet til denne Giffers Familie skulde kunne forhindre ham fra at modtage et Tilbud, der i Virkeligheden er bedre end den Stilling, han har. Jeg troer, at det vil være let paa denne Maade at gennemgaae hele det ærede Medlems Foredrag; det bestod i høi Grad af lutter Paa-stande, der tildeels vare noget løse. Jeg troer imidlertid, at de Exempler, jeg har tilladt mig at anføre, ere tilstrækkelige — jeg har desuden kun faaet Ordet for ganske kort at udtale mig —, og skal derfor standse her.

Berg: Efter den Bevægelse, som Theatercommissionens Forslag og Betænkning har skabt udenfor denne Sal, skulde man have troet, at der her var blevet ført mere stormende Debatter, end det heldigviis har viist sig at være Tilfældet. Man har hørt Tale om, at dersom Rigsdagen vovede at gaae ind paa et Forslag som det, der her er forelagt, saa vilde Kunstnerne, alle som een, med Protest ryste Støvet af deres Fødder og forlade Statens Tjeneste. Hvis dette var skeet, saa kunde man jo nemt være kommen ud af hele Sagen, saa kunde man have luffet Boutiken,